

raade, eller at Regeringen vil rejse nogen Sag udover den højtærede Kultusministers Omraade. I øvrigt synes man stadig at skubbe fra sig, at lade glide, lade ligge alle de nogenlunde store Sager. Men derfor synes jeg, at man her fra Tingets Side meget vel kunde gaa i Gang med de foreliggende praktiske Forslag, med de Forslag, som foreligge fra Medlemmer i Tinget, og fremme dem med størst mulig Styrke.

For dette Forslags Vedkommende er der endnu en Grund, som jeg synes der kunde være nogen Anledning til lige at minde om, fordi den var fremme under Forhandlingerne i Fjor, og det er den, at dette Forslag om en Omordning af vort kommunale Styre har nogen Betydning ogsaa med Hensyn til den kommende Ordning af vort Forfatningsspørgsmaal. Fra Regeringspartiets Ordførers Side paa dette Omraade i Fjor eller i hvert Tilfælde fra en af dem, som vare Ordførere for Regeringspartiet i Fjor — jeg tænker paa den nuværende højtærede Finansminister — blev det meget stærkt fremhævet, at det, han kunde tænke sig som Grundlag for det kommende Landsting, var vore Kommuner, det var Valg foretagne fra vore Kommuner, vore Kommunalbestyrelses Side. Men saafremt dette skal være Tilfældet, vil det være af stor Betydning, at vi faa dette Spørgsmaal frem, før vi komme til denne Forhandling, som jo foreløbig synes ogsaa fra Regeringens Side at skulle udskydes saa længe, som det paa nogen Maade er muligt. Ja, jeg kan jo sige, at selv det første Skridt, som de Herrer have lovet at ville være med til at tage, synes de at være noget sindige til at sætte Benet frem til; de have Forslaget om den lille Grundlovsændring liggende fra i Fjor i fuldt udarbejdet Tilstand, men det ligger endnu ikke paa Rigsdagens Bord. Det bebudes nu, at vi kunne vente det en Gang i Februar og Valgkredsloven vel samtidig dermed. Altsaa, selve det første Skridt synes de noget langsomme til at tage, men en Gang komme vi vel i Gang paa dette Omraade ogsaa, og senere skulle vi vel videre med selve Grundlovs-spørgsmaalet. Og hvis vi da skulle den Vej, de Herrer her have anvist, og som vi fra vor Side have erklæret os villige til at acceptere, vil det være af megen Betydning, at selve vort Kommunestyre er ordnet saaledes, at Kommunalbestyrelserne vælges paa et saa demokratisk Grundlag, at der er gode Betingelser for virkelig at kunne bygge derpaa. Jeg kan derfor ikke andet end anbefale dette Forslag, som jeg jo ogsaa er

Medforslagsstiller til, til den velvilligst mulige Behandling og udtale Ønsket om, at Ministeriet maa støtte os, i hvert Tilfælde paa de Punkter, hvor de ere enige med os for dog i hvert Tilfælde paa disse Punkter at gøre et alvorligt Forsøg paa at faa noget gennemført.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup): Det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch) rejste et Spørgsmaal, som, selv om det ikke staar i Forbindelse med Forslaget, alligevel gav det ærede Medlem Anledning til at spørge, om nogle Forhandlinger, som under det ærede Medlems Ministertid vare blevne førte vedrørende Fortolkningen af en Bestemmelse i den kommunale Skattelov for Frederiksberg Kommunes Vedkommende, vare førte videre og bragte til en tilfredsstillende Afslutning. Jeg skal gerne derom oplyse, at Forhandlingerne ere førte videre, jeg kan sige førte til Ende, og at Kommunalbestyrelsen — jeg maa maaske sige ret selvfølgelig — har erkendt, at den ikke havde Ret til at fastsætte nogen som helst Grænse og sige, at under den Grænse medtog de ingen. Kommunalbestyrelsen har forklaret sin Stilling derhen, at det kun var med Hensyn til, hvem man mente at burde udlevere Indtægtsangivelsesblanketter til, at man havde sat en Grænse, idet man ikke fandt at burde bebyrde dem, der skulde bringe Blanketterne rundt, med at gaa til hver eneste, men at det selvfølgelig maatte gøres bekendt for alle, at hvis de vilde have Skatteangivelsesblanketter, kunde de faa dem udleverede, saaledes at altsaa enhver, der ikke havde faaet tilstillet en saadan Blanket, men som alligevel ønskede at opgive sin Indkomst, har fuld Adgang til det, og at de saa selvfølgelig ogsaa maa sætte den paagældende i Skat. Jeg kan ikke se, at man kan kræve mere; det vilde vist være for meget forlangt, om man vilde kræve, at en Kommunalbestyrelse skulde lade bringe op i hvert eneste Hus og til hver eneste Beboer i Kommunen, navnlig i en saa stor Kommune, som der her er Tale om, en Blanket, som Folk alligevel selv kunne faa udleveret, hvis de ønske den.

I øvrigt skal jeg sige, at der vist ikke kan siges mere nyt angaaende selve den Sag, der foreligger til Behandling, og at jeg ikke finder nogen som helst Anledning til at gentage, hverken hvad jeg har sagt i Dag, eller hvad jeg sagde i Fjor, og endnu mindre til at komme ind paa en Drøftelse af Regeringens almindelige Politik, som det ærede Medlem i nogen Grad spurgte